

Выходитъ въ Львовѣ по Вторнику, Четвергу и Суботѣ (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакция и администрація подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи принимаются лишь на попередне застереженіе. Благошешя принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однокр. трочки печатной, въ рубр. „Надобране“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаній вблнй бѣт. порта.
 Предлаети и нсераты принимаютъ: J Львовъ Адм. истрація „Дѣла“. J Вѣднн Хаасenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukas, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкоуртѣ M. Хаасenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Роговѣ Редакція „Кіевскоя Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Предлаети на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
 на півъ року . . . 2-50 ар. на півъ року . . . 2-50 р.
 Для Закарпатя, окрѣжн Россія:
 на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
 на півъ року . . . 7-50 ар.
 на чверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
 Поодиноке число коштуе 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплати и залеглостей.

Вѣче народне въ Станиславовѣ.

Загальный поглядъ на славне народне Вѣче окруженіе въ Станиславовѣ подали мы вже попереднымъ разомъ, — а нынѣ подаємо блишій дані про то Вѣче.

Якъ было сказано, на Вѣче прибуло до 3000 людей въ станиславовского округа и навѣтъ въ другіхъ округѣхъ и въ далекихъ сторѣхъ. Не можемо держатися, щобы не навести именъ чч. господарѣвъ ажъ въ повѣта борщѣвского, прибувшихъ на Вѣче до Станиславова; були то чч. Юръ Волощукъ войтъ и Теодосій Савчукъ въ Ольховцѣ та Мих. Костюкъ войтъ, Дмитро Фочакъ въ Устя епископского, и Іоанъ Городискій интеллигентный пѣвецъ церковный. Тѣи далекій гостѣ дуже одушевились Вѣчемъ и высказували горяче бажанье, щобы таке Вѣче могло отбути ся нарѣкъ въ ихъ околицѣ. Розумѣвся, се належаитъ въ першій мѣрѣ до патриѣтѣвъ мѣсцевыхъ.

Д-ръ Ив. Добрянскій, выбранный председателемъ Вѣча, въ промовѣ своѣй, дякуючи за выборъ заваявъ напередъ, що оны людямъ станиславовского повѣта не незнакомый, бо будучи давнѣйше посломъ до Сойму въ Станиславовщины, три разы стыкався съ выборцами. Дальше поднѣвъ, що Его Вел. цѣсарь, давши намъ конституцію, позволявъ и обратися на Вѣча та радити о своихъ потребѣхъ та кривдахъ и домагагися своего права. И на сѣмъ Вѣчу, якъ на попередныхъ, мы мусимо поднести громкій голосъ о нашѣй чисельной силѣ, а въ другои сторѣхъ о пониженью насъ, о тѣмъ, що мы не маємо такихъ правъ, якъ мають другіи и наименчій народности въ Австріи. Д-ръ Добрянскій завдававъ отже вѣбраныѣ, щобы уважно слушали рефератѣвъ, а потому и высказували свои гадки.

По тѣи промовѣ председатель давъ голосъ першому референтови Ив. Белевви, котрому Комитетъ вѣчевый поручивъ рефератъ о нашихъ конституційныхъ правахъ.

Реф. Ив. Белевъ говоривъ довго и на скѣлько було можна вычерпавъ предметъ. Зѣбранный народъ дуже добре розумѣвъ представлюваній ему кривды нашій на поли политичной и що твѣля заваявъ и своій поглядъ громкими восклицаньями.

Референтъ повснѣвъ насампередъ значенне конституцій въ державѣ, опдѣляя подавъ короткій поглядъ на историчный роввѣй конституцій въ Австріи (1848-ый рокъ, Соймъ конституційный у Вѣднн и Кромеричи, октройована конституція, поворотъ абсолютивному Ваха, дипломъ животневый и лютова конституція, роувѣль монархій) и представивъ, яку Русины отъ 1848 року отгравали въ державѣ роллю и що имъ принесла конституція. Тутъ референтъ загалными чертами схарактеризувавъ положенне Русинѣвъ до 1848 р. и 1848 р., згадавъ про вѣвѣдъ славянскій въ Прагѣ, де рускіи делегаты (Гнилевичъ, Борсенкевичъ и А. Заклянский) уложали були проектъ федерації съ Поляками (кн. Юріемъ Любомирскимъ, кн. Львовъ Савѣгою и др.) на основѣ повной ровноврности и возможности подѣлу Галичины, проектъ той однакжъ оставъ лише на папери ва-для негациа Русии („Niema Rusi“) польскими шовинистами отъ 1848 р. ажъ до нынѣшняго дня. Тымчасомъ и правительство вѣрныхъ въ 1848 и 1849 р. „Тирольцѣвъ Вексоду“ почало съ ходомъ часу щоразъ больше спускати въ оныѣ, ажъ 1861 року Статутомъ краевымъ та Ординацією выборною засуджено Русинѣвъ на вѣчну менчѣсть въ Соймѣ, и завѣщено надѣи Русинѣвъ

на горячо бажанный подѣлъ Галичины, котрый все обѣщывано.

Зѣ поглядъ на само значенне конституцій — т. е. по перше, що все люди стовѣтъ подѣ основными законами, котрѣи убезпечуютъ имъ всякій вѣльности, а по друге, що саміи народы черевъ своихъ отпоручникѣвъ ухваляютъ права для себе — референтъ розрѣбавивъ мѣру фактичной участи Русинѣвъ въ користани въ конституцій. Якъ въ права, становити для себе права, Русины нынѣ черевъ майже цѣлковите вытисненне ихъ въ тѣлѣ законодательныхъ не можуть хѣсновати, такъ зновъ и въ вѣльностей та правѣ, загарантованыхъ имъ закономъ основнымъ, могутъ въ великой мѣрѣ користати и користають. Деякіи въ тыхъ правѣ гарантуютъ чисто личну свободу, а деякіи и роввѣи народности. Тутъ референтъ перейшовъ права въ основного закона въ 21 грудня 1867 р. (роввѣиетъ передъ законами, свобода вѣрны, слова, особы, дому, листѣвъ, и т. д., право петицій, товариствъ, зборѣвъ и т. д.). При тѣмъ выкладѣ селяне часто подносили свои жалобы на непошанованне тыхъ правѣ. Для наглядного же доказу, ивъ Русины покрявдженіи въ важномъ конституційномъ правѣ ухваляювати для себе права, референтъ на цѣфраѣ показавъ, якъ то нынѣ Русины заступленіи въ тѣлахъ законодательныхъ, въ Соймѣ, въ палатѣ панѣвъ и въ спѣльныхъ делегациахъ. Дальше представивъ менчѣсть Русинѣвъ въ Выдѣлѣвъ краевымъ, въ Радахъ и Выдѣлахъ повѣтовыхъ. Все то выкликувало у вѣбраныхъ громогласне негодованне.

Обдѣля референтъ поставивъ пытанье, хто виненъ тому, — и за чергою пояснювавъ вину то самому конституцій, то правительству, то Поляковѣ, то наконецъ и самыхъ Русинѣвъ. Русины виний, що бодий не выкористуютъ всего того, що могутъ выкористати, що въ многихъ сторѣхъ нема у нихъ доброй организації, а народъ темный и декуда вдеморализованный. Мѣжь правами, въ котрыхъ Русины дуже мало користають, вказавъ референтъ и на право уживанн руского языка въ судахъ и урядахъ, дане Русинамъ цѣсарскими постановами и министерскими розпорядженнями.

Заключенне референта було таке: Въ „высокой“ парламентарной политикѣ мы нынѣ подѣупали, — авѣстній того причины, — але конституція австрийска давъ намъ до розвою нашои народности иныи важній средства, въ котрыхъ мы вже въ значной мѣрѣ нынѣ почали на большу скалю користати (свобода друку, ассоциаций, зборѣвъ) и дятого навѣтъ протавники нашій мусягъ привнисвати нашъ національный постугъ, — а и щоразъ больше мы въ тыхъ средствахъ повиній хѣсновати. Коли-жъ напередъ дома зорганизуемося, просвѣтимося и уладимо собѣ добрый бытъ, тогдѣ ихто не высадитъ насъ и въ сѣдла „высокой“ политики.

По рефератѣ тѣмъ нагородженѣмъ громкими оплесками, приняло Вѣче слѣдуючій резолюцій:

I. Зваживши, що Русины галицкіи мають незаперечиме историчне право до своего народного розвою и що то право признають имъ конституція австрийскій, — домагаются Русины зѣбранныи на окружнѣмъ Вѣчу народномъ въ Станиславовѣ повного для себе ровноврности, а имено откликнуться до правительства, щобы оно постаралося о выдаче закона, котрый-бы Русинамъ, зѣстоанчимъ въ меншости въ Соймѣ, запоручивъ повне ровноуправленне въ ихъ народно-политичной жити, и щобы той законъ творивъ складову часть Статута краевого.

II. Выс. правительство зволитъ: пригадати всѣмъ властямъ въ руской части Галичины цѣсарскій постаново и розпорядженн министерскій въ справѣ уживанн руского языка въ урядованю и съ сторонами; зажадати отъ

всѣхъ урядникѣвъ на галицкой Русии знапа руского языка и письма, въ мыслѣ всѣхъ постановѣ цѣсарскихъ и розпорядженн министерскихъ; и на подставѣ рѣшенн Трибуналу державного въ 1882 р. наказати всѣмъ державнымъ властямъ и урядамъ въ Галичинѣ уживати рускихъ буквѣвъ въ рускихъ письмахъ.

III. Зваживши, що остатними часами зайшло супротивъ Русинѣвъ немало случавъ нарушенн свободѣ конституційныхъ, загарантованыхъ горожанамъ державы основнымъ закономъ зъ 21 грудня 1867 р., имено-же щодо права зборѣвъ и товариствъ, запорученыхъ арт. XII-ымъ, — Вѣче народне въ Станиславовѣ откликнусь до Выс. правительства, щобы оно въ кождѣмъ поодинокѣмъ случаю справу основно розсмотрило и стануло въ оборонѣ нарушенного права.

IV. Зваживши, що резолюцій, ухвалена палатою послѣвъ Рады державной, щобы органы правительственнй не мѣшалиса до зборѣвъ въ Галичинѣ, оставъ до нынѣ лише на папери, — Вѣче народне въ Станиславовѣ откликнусь до правительства, щобы въ тѣмъ дѣлѣ розпоряджало по мысли конституцій и не позбавлявало Русинѣвъ галицкихъ права збору послѣвъ до Рады державной и до Сойму.

V. Зваживши, что и зъ тыхъ правѣ, якъ Русинамъ досталися зъ конституцій, Русины не повнѣй користають, — народне Вѣче окруженн въ Станиславовѣ зывае всѣхъ Русинѣвъ, щобы якъ найповнѣйше и найвсестороннѣйше выкористували тѣи права, а супротивъ нарушуванн своихъ правѣ якъ найнеергичнѣйше въ законной дорозѣ боропися.

Каждый поодинокій Русинъ якъ и каждая громада руска, уряды приходскій рускіи, всѣ товариства рускіи повинныи уживати линне руского слова и письма въ зношеняхъ зѣ всѣми властями и урядами и руского слова та письма отъ властей та урядѣвъ домагагися.

Каждый Русинъ має святой обовязокъ брати живу и отповѣдаючи интересамъ рускои народности участь въ правахъ конституційныхъ, а кожде нарушенне права конституційного доходити въ законной дорозѣ.

VI. Зваживши, что не кождый покрявдженый на конституційномъ правѣ має можнѣсть самъ доходити своего права, — Вѣче народне въ Станиславовѣ припоручае покрявдженымъ удаватися о помѣчь до политичныхъ товариствъ рускихъ — чи окружнхъ, якъ и. пр. въ Долинѣ и Турцѣ, чи и краевыхъ у Львовѣ.

VII. Зваживши, что политична организація Русинѣвъ въ краю въ загалѣ показуеся недостаточною въ нынѣшнихъ прикрыхъ для Русинѣвъ часахъ, — Вѣче народне въ Станиславовѣ зывае Русинѣвъ, щобы творили якъ наибольше повѣтовыхъ чи окружнхъ товариствъ политичныхъ и лучилися та организувалися въ тыхъ товариствахъ для провѣду въ справахъ народныхъ политичныхъ и для обороны тыхъ-же правѣ.

VIII. Зваживши, что въ нынѣшнихъ — якъ сказано — прикрыхъ для насъ часахъ, Русины могутъ толькѣ при солидарнѣмъ выступованю боропити своихъ правѣ и выкористувати тѣи права, — Вѣче народне въ Станиславовѣ зывае всѣхъ Русинѣвъ, щобы въ кождѣй справѣ народнѣй ставали солидарно, горнудилися въ одну велику громаду. Рѣшанцъ классовыхъ, такихъ якъ суть у иныихъ народѣвъ, мѣжь Русинами нема, а всякій хвѣлевый споры и недорозумѣня повинныи передъ спѣльною всѣмъ справою уступати.

Потому пос. Ю. Романчукъ, повитанный оплесками, въ подгладнѣмъ, факховѣ, гарно и спокѣдно выголошенѣмъ промовѣ а принятой Вѣчемъ съ правдивымъ одушевленнемъ, представивъ нашій кривды и потребности въ школьництѣ (обширѣйше содержанне его промовы подаємо на другій разъ) и спеціально для Станиславовщины поставивъ а Вѣче приняло резолюцію:

Вѣче окруженн въ Станиславовѣ зывае, що заходитъ коначна потреба:

I. щобы въ мѣстахъ Станиславовѣ, Товмачи, Тисменици, Рогатынѣ, Надворной, Калуши, Богородчанахъ и Галичи були большеклассовой школы народнѣи съ выкладовымъ языкомъ рускимъ;

II. щобы въ Станиславовѣ була учительска семинарія съ выкладовымъ языкомъ рускимъ;

III. щобы въ Станиславовѣ була гимназіа съ выкладовымъ языкомъ рускимъ.

Третій референтъ п. Сев. Даниловичъ, по обширномъ рефератѣ экономичномъ, принятомъ ровно-жъ всѣми вѣбраными съ одушевленнемъ (рефератъ той мы подаємо небоавомъ въ повнѣй основѣ) поставивъ а Вѣче ухвалило слѣдуючій резолюцій:

I. Вѣче окруженн въ Станиславовѣ зывае Выс. правительство, щобы, зваживши велике перетяженне дробной посѣлости земскои, завело справедливѣйшій розкладъ тягарѣвъ публичныхъ, установляючи мѣсто податковѣвъ непосредныхъ загальный прогрессивый податокъ доходовый, узглядяючи коначній потребности жити (minimum экзистенцій) селянѣвъ.

II. Вѣче окруженн въ Станиславовѣ зывае Выс. правительство, щобы зѣ згяду на великій упадокъ экономичный, а особенно упадокъ рѣльництва въ краю, обмеживши иныи непродуктивнѣи выдатки, вспирало въ большѣи степени рѣльництво, якъ до теперъ, а передвсѣмъ, щобы регуляція рѣкъ галицкихъ була переведена.

III. Зѣ того-жъ самого згяду, за-для великой важности соли при годѣвнй товару и въ рѣльництѣвъ, Вѣче зывае Выс. правительство о увѣльненне соли зѣ истинного великого оподаткована.

IV. Вѣче окруженн въ Станиславовѣ зывае Выс. правительство, щобы зѣ згяду на грозячу очевидну загладу стану селяньского черезъ лицитациа, обмежено право обдовжуванн и лицитациа селяньскихъ грунтоѣвъ.

V. Вѣче окруженн въ Станиславовѣ зывае правительство, щобы на мѣсце теперѣшного дорогого и утяжливого поступованн цивильного заведено давно обяцане устне поступованне.

VI. Вѣче окруженн въ Станиславовѣ зывае Выс. правительство и Выс. Соймъ, щобы зѣ згяду на занедбане образовать господарске въ краю школы, особливо сельскій народнѣи, реорганизувано въ той способѣ, абы въ нихъ передовсѣвъ узгляднено науки господарства и практичного экономичного жити.

VII. Вѣче окруженн въ Станиславовѣ звертася до Выс. правительства съ зажаленьемъ и прошеньемъ, щобы власти финансовѣи не перешкаждали розвоевн народнои просвѣты, накладоючи на читальнѣи и товариства просвѣтнй противозаконно податки, и тымъ не отстрашували отъ дѣла взаимной просвѣты народу, котрый не розумѣе законѣвъ и не має фондѣвъ на рекурсы.

VIII. Вѣче окруженн въ Станиславовѣ зывае всѣхъ Русинѣвъ, щобы, зваживши велике роздробленне земѣи и переповненне еи, всѣми силами старалися брати въ свои руки торговлю и промывѣль; щобы закладали и всѣми силами подпирали краицѣвъ сельскій, торговѣвъ руской по мѣстахъ и товариства промысловѣи, и въ тѣмъ згядѣ Вѣче отнѣсится передовсѣвъ до ухваленого въ Коломыи товариства для поддвигнена промыслу домового и зывае выбранный тамже Комитетъ, щобы скоро заснувавъ отповѣдне товариство.

(Конецъ будѣ.)

До выбору посла в Долину.

В справе выбору посла п. Маріана Мазаракго в Долину одержала мн „Открытые до него письма одного из его дотеперішних широкых пражильників“ и донос в Долинского, котра киде погляд на справу выборов и на поведение п. Мазаракго.

Автор „Открытого письма“ констатирует насамперед, что п. Мазаракго близость русна Рады повѣтвой по тяжких борбахъ амбрала маршалкомъ въ томъ причиня, что бачила въ нѣмъ честного человека и Поляка толерантного для Русинавъ, хотая выборами его на маршалка повинности польскій и деякія мѣроудай сееры ставили превеликія перешкоды. Передъ выборами до Сейму въ 1883 році, коли п. Мазаракі бувъ преподавателемъ выборного комитета, злогоного порваво въ Русинавъ и Поляковъ, авторъ „Открытого письма“, перебуваючи въ околици Долины, отаравоа облизати до п. Мазаракго и лично его познати.

„Будо се — пише авторъ „Открытого письма“ — на тыждень передъ выборами т. е. дня 22 мая 1883 р. Я бувъ гостемъ въ Вашомъ дворѣ въ Струтинѣ выжибу и тамъ вели мн розмову на тематъ уособиць польско-русокыхъ и на тематъ плановъ выборчихъ. Тогдѣ то Вы высказали доно и недозначо слова, котри годилося бы хотай и золотомъ выпечатати. „И — сказали Вы — не розумію полатини тыхъ Поляковъ, що на кождомъ кроцѣ ставлять перепоны розвоию національного, религіійного и политичного жита Русинавъ. Тыхъ Поляковъ исторія нічого не научила — и теперъ они такъ само плахотъ Русинавъ въ оббищища Россіи, въ пропасть демократизации та выпародовления, якъ то ихъ предка съ Украиню та козацтвамъ учинили“...

„Збѣшовши на то, що въ Долинскомъ повѣтѣ партія польска ставитъ противъ д-ра Олександря Яновича, оказали Вы отой слова:

„Беть се грѣхомъ политичнымъ изъ стороны Поляковъ ставити въ тутешнімъ повѣтѣ кандидатуру Поляка. Я до сего дѣла руки не приложу. Я живюя въ Вашъ народъ, а Васъ люблю и Вы мене любате. Я дорожу Вашими симпатіями и длатого симпатизую съ Вашою оправою. Моя цѣла опматія по оторой кандидатуры д-ра Огоновского, котрого полатично вѣрноповѣданье я избиваю. Супротивъ д-ра Ол. Огоновского не повиненъ нѣякій здоровомыслящій Полякъ выступати съ своею кандидатурою въ Долинщинѣ. Я Вамъ честію ручу, що хотай за-дѣла оныхъ обставинъ не могу чинно его кандидатуры поцарати, то противъ его кандидатуры не выступлю.“

„Може занавто подрѣбно розводжуся надъ тою нашою розмовою, але годѣ, коли по трехъ рокахъ забуду о я то, що тогдѣ говорилося и чинилося.“

„Для вѣрности историчнои додаю, що почасъ выборовъ для 29 мая 1883 р. Вы заховалися супротивъ кандидатуры д-ра Огоновского доляно, хочъ ея чинно не поцарали, то и нѣ крихты не шкодили. Велика перевага голообвъ була по оторой д-ра Огоновского, и Вы щиро жалували, що при повторнімъ голосованю, въ наслідокъ олавного соуп d'etatъ звѣстного старосты Бараньского, той староста на соромъ повѣта вышовъ посломъ.“

„По трехъ рокахъ отбулося д. 30 листопада с. р. зновъ выборы до Сейму въ Долинщину. Русокимъ кандидатомъ бувъ зновъ той самъ д-ръ Огоновскій. Изъ стороны Поляковъ до послѣднихъ майже хвилѣ не було кандидата. Русины надѣляюся, що бодай въ томъ випадку Поляки не будуть перешкаждати, абы чисто руске население въ Долинщинѣ выбрало посломъ Русина. Однакожъ, на диво и загадне зачудованье, въ послѣднѣй хвилѣ поднесено Вашу кандидатуру, — того самого Маріана Мазаракго, котрый впередъ заявивъ, що нѣякій здорово-мыслящій Полякъ не повиненъ супротивъ д-ра Огоновского въ Долинщинѣ кандидувати. Вы не зрелися той кандидатурѣ, — значить: або Вы не знали, що поднесено Вашу кандидатуру, або Вы забули, що впередъ були заявляи. Коли-бы Вы о своей кандидатурѣ знали и позволяли за собою волками найбесчестнѣйшими та найнезаконнѣйшими средствами и погаными индивидуами агитувати, — то свѣдчилобы, що Вы уже давѣйше отаралися Русинавъ въ блудъ виропадити и въ той способъ приготавливати собѣ дорогу до мандату; що Вы позволяли Русинамъ подносити себе въ популярности, а те-перъ съ той популярности скористали, абы на некористъ Русинавъ забрати рускій мандатъ. Коли Вы давѣйше щиро сприяли русокому кандидатури,

абы се Вы голосали, то нѣмѣ Вы спротивлялися своимъ пересѣдченіямъ, а коли Вы давѣйше не щиро голосали своимъ самостію, то Вы грали съ честію!

Притро було бы и Вамъ и Русинамъ въ Долинскомъ избрати тѣ званія, що Васъ позвали, а се мусило бы статися, скоро бы Вы, значить, хто и якъ перебівъ Вашъ выборъ, мандатъ за тримали. Чей и нѣмѣ нехило Вамъ бачати пѣдъ протестами противъ Вашего выбору пѣдписеи людей и найблестнѣйшихъ и все щиро Вамъ сприявшихъ. Запишутъ отже:

- 1) Чи Вы добровольно згодилися на поставление Вашей кандидатуры?
- 2) Чи, значить, якими мерками штучками переведено Вашъ выборъ, думаете за волю цѣну мандатъ задержати?
- 3) Чи выберете такой мандатъ, чи доверіе и любовь?“

Про акцію выборчу, самѣ выборы и про поведение п. Мазаракго выйсномо стой данѣ въ надболоаню намъ справоздана въ Долинскомъ:

„...И тазъ въ ласки п. к. старосты долинского маємо посла п. Мазаракго!“

Въ Долинѣ завязався бувъ польскій комитетъ передвыборчій и сразу здавалося, що Поляки независимы, належачѣ до комитета, стоять ретельно за выборомъ Русина. Згодомъ однакожъ тѣ независимы почали усувати, а натомѣсть п. к. старосте тымъ смѣльнѣе взяло высувати своего задалегадѣ ученого кандидата, п. Мазаракго. Коли-жъ старостево почало вже и натискати, все независиме съ мѣжъ Поляковъ умовкно и стало апатичне, а старостево взяло всю акцію въ свои руки. Тогдѣ вже можна було догадуватися, що Русины не устоятъ съ своимъ кандидатомъ. А ще и то треба згадати, що близько старосты стоячіи люди почали вѣщувати упадокъ руского кандидата такожъ и съ той причини, що бытъ звягноруванъ п. старосте, не предоставивши ему и не просивъ о подѣору, якъ то своего часу зробіть крик. о Сѣвгалевиць въ сусѣднѣмъ Калуши, убѣгаючи о мандатъ до Радѣ державнои.

При правыборахъ отаравоа переводити выборы войтовѣ. Въ Перегіньску оласовано безпѣдставно перші выборы, а въ Струтинѣ перервано голосованье на некористъ Русинавъ. Вирочѣмъ нѣмѣ въ способѣ агитация передвыборчѣи при правыборахъ така перфекция, що незаконность неразъ и не бье въ очи, отже и выглядае нѣмѣ добра монета...

Въ самъ дель выбору п. Мазаракго найвидѣйшу ролю отограла жиды. Були и кобасы, и горѣвка, и цыгара, и все, якъ звычай велать. Агитаторы запоювали темныхъ селянъ и лягуновъ цаньскихъ по шинкахъ. Выдатку грошевого могло бутъ не надто богато, а все така съ-на 800 зр. Крімъ шанковъ грала ще въ агитация за п. Мазаракимъ ролю канцелярія нотаріальна, де омытъ старосты урядуетъ яко кандидатъ. Агитаторы-жиды заходили свободно въ омаю выборчу. Для агитация прѣйхавъ съ Струтины выжнго (села п. Мазаракго) учитель Калѣчанскій (понович), и бесчестивъ руского кандидата.

Надѣ 70 выборцевъ рускихъ, побачивши, що выборъ п. Мазаракго подготовленъ уже правыборами и темеръ форуюся въ поганый способъ, оттягнулися отъ голосованя передъ самымъ актомъ выборчимъ, заразы по выборѣ комисіи. Разомъ въ Русинамъ оттягнулося отъ голосованя колькокхъ независимыхъ Поляковъ, котра поцарали кандидатуру п. Жегостевского. (Зѣ мѣжъ рускихъ оваченинѣвъ выборцевъ 13 оустило салю разомъ съ народомъ, 4 не прибули на выборы, а одинъ о. Тебѣвка, игуменъ монастыря гошѣского, голобувавъ на п. Мазаракго. Села Голмын и Вышковъ выбрали выборцами жидѣвъ-арендарѣвъ, а мѣста Болеховъ и Рожийтовъ не дали ані одного Русина.

П. Мазаракі до послѣднихъ хвилѣ все голоовивъ, що не бажае посольства, але мимо того остатними часами шло у него гучне парванье одно за другими, на котре опрощувалось близше и дальше урядництво, такъ що войтъ было здогадливо, до чего шо иде. По-за очи народъ жартуючи смѣявся, що п. Мазаракі съ слезами въ очахъ, мовъ той цыганъ въ байцѣ, просить, кого ольдуе: „И бійте, и рѣбѣ, и вѣшайте мене, только за пѣлѣтъ не кидайте — только посломъ не выбирайте!“

По довершенѣмъ выборѣ, коли п. Мазаракго мусило донестися, що самѣ Поляки долинскій о его отановици оурутатъ выборы никакше не говорятъ, якъ о томъ Иванѣ въ байцѣ, що то жалуваяся, що его хотять королежъ оббрати, на продовженье своей невычайной смирности мавъ

заказати, що готовъ достоинство посла, о котре не убігаюся, зложити. Але зласо, на ширѣ, шо отбулося у него въ недѣлю, забавно ему зовѣмъ що ничего въ очи, шо говоритося по за очи. И нѣмѣмъ посломъ въ Долину засаде въ Сеймѣ съ тымъ застрѣжкѣ, що нікто не потравае бы тамъ такъ засѣти, ані лишѣ — одинъ бы!“

ДОПИСИ.

Зѣ Кристинополя.

(На зборахъ двѣдистирѣ, шо отбулося для 6 д. грудня въ монастырѣ о. Василіанъ въ нашомъ мѣстечку Кристинополи, явилися численно даки въ Сокальскаго, Тѣшаньского, Жовковського и Равского округа. Зборы открыл о. Чернецій и мавъ науковую лекцію на тематъ: „Якитъ треба намъ дяковѣ?“ По лекциі отчитано уложеномъ комитетомъ петицію до Высшего краевого Сейму, чтобы Сеймъ въ вероужнѣю съ Консесторіями унормувавъ дяковскій справу, а то по той важной причинѣ, шо послѣ организованя народныхъ школъ въ Галичинѣ забрано дакамъ таты, огорода, забрано чи то въ грѣшихъ чи въ верій складаній дяковѣ датки, все то вчислено до фонду школьного, а дяковѣ лишено на ласку и неласку громадѣ безъ всякого убепеченного утриманя, позабувши на то, шо и дякамъ трудно буде самымъ воздухомъ жита. Зббранѣ, подпавшавши предложеню петицію, рѣшили зравновъ, чтобы тую на руку нашего соймового посла п. Романчука до Сейму внести, будучи пересѣдченными, шо посломъ п. Романчука займесся такъ щиро дяковскою справою, якъ займесся всѣми насъ Русинавъ обходичими справами.

На тыхъ зборахъ ухвалили присутній дяки и поручили Комитетови кристинопольскому постаратися у дотычномъ Консесторіи о то: чтобы посредствомъ консесторской куренды до епархіального клира було вже разъ заканавано, чтобы громады на такъ званѣ „проводы“ не упоминалися у дяковѣ по стародавныхъ звычяхъ „могоричу для громадѣ“, нѣмѣмъ они для свитого спокойя роѣчь-рѣчно громадамъ оплучуватися мусять. Дальше ухвалили присутній, чтобы Консесторія забавала всѣхъ дяковѣ безъ рѣжницѣ ивѣку и лѣтъ службы въ опредѣленѣмъ терманѣ складати дяковскій испьтъ, чтобы немачуемъ испьту не надавано въ будущности опорожненыхъ дяковскихъ поседѣ и чтобы комисіи екваминаційна выматала при испьтахъ отъ дяковѣ переводу старославянскихъ словѣ, якѣ найчастѣйше въ книгахъ церковныхъ приходять, на мало-русскій языкъ. Черезъ провѣтованный испьтъ дяковскій хотѣли-бы самѣ дяки въ своего дяковского стану выключити „внуковѣ“, котри безъ всякого образования и глупшого знаня ритуалѣвъ церковныхъ вдираются при помощи „могоричѣвъ“ на посады дяковскій и дяковскому стану ганьбу приносять. Беть то дуже красивый и радѣстный обявѣтъ, що дяки самѣ признають, шо имъ въ темерѣшнихъ часахъ треба большои просвѣты и оглады, чтобы могли такъ становицы въ латинскомъ обридѣ. Они видятъ свои пониженье и познають, де лежить тому причина, шо коли органистовѣ за-дѣла ихъ лѣвшого образования просить люде въ комнату, то нашихъ темныхъ дяковѣ лѣшають за дверми.

Комитетѣ, заногувавши запавшѣ на зборахъ ухвалы въ протоколѣ, заявивъ зборнымъ, шо предложатъ ихъ до вѣдомости и одобреня Консесторіи, по чѣмъ предѣдатель закнувъ зборы.

Зѣ Сокальщину.

(Секретарь повѣтвой п. Мавскій. — Село Куличковъ подъ Беломъ.) Жалуются громады въ цѣльви Сокальщинѣ, шо п. Мавскій, секретарь Радѣ повѣтвой сокальскаго, силуетъ ихъ пѣдъ загровою кары, чтобы у него складали грошѣ, за котры понукитъ имъ бочки помѣщенѣи на двоухъ колесахъ, а тѣ бочки будутъ громадамъ служити за реквизиты огневѣ. Суть громады, котрымъ п. Мавскій каже складати грошѣ на 2, 3, 5, 6 сочки, а за одну такую бочку съ колѣвнятами каже собѣ платити 18 зр. Громады представляють п. Мавскому, шо то дуже дорого, а коли доконче реквизиты огневѣ ма тѣ мусать, шо они постараются о такѣ бочки съ колѣвнятами, але не треба имъ по 18 зр. платити, бо они могутъ ихъ мати по 9 зр. Только-жъ п. секретарь не зваяе на то, шо нѣмѣмъ громадамъ о грошѣ трудно.

Оно удалось-бы, щ бы хто вглянувъ въ господарку повѣтвую п. Мавского, котрый яко секретарь Радѣ повѣтвой тримае въ колькокнати селахъ въ Сокальщинѣ платну писарку и заступаея въ писарцѣ своими повѣтовыми писарями, котрыхъ повѣтъ своимъ грошемъ певно за то не оплачуе, чтобы п. секретаря въ писарствѣ по селахъ выручали. Беть се смѣшина рѣчь, чтобы п. секретарь, будучи наставникомъ надъ порядками громадскими и контрольоромъ магѣдѣвъ, самъ себе въ тымъ селахъ, де тримае писарство, контролиувавъ. Трудно доустати, чтобы о томъ п. Поляновскій, преевѣтъ Радѣ повѣтвой сокальскаго, не аваявъ, и оно було-бы дуже на часѣ, чтобы панъ преевѣтъ постараяся о пенсію для своего старого и слабосильного секретаря,

— чего цѣль Сокальщина въ дни на день вы-глядаетъ.

Въ селѣ Куличковѣ подъ Беломъ вѣдѣ темеръ нѣмѣмъ школы и тамъ шавуе темнота, шо кроме церковного дяка и другоного ще паробка нікто больше въ громадѣ читати и писати не знае. Чи не вглянуль-бы отути на Радѣ школьна сокальска въ тую темноту и Куличкова о свѣтло? О школу молю Куличкова бѣдѣна, акт на око выдѣлюе, о чѣмъ нѣмѣмъ бы по обширныхъ сусѣднѣмъ лѣвахъ, ані зр. грѣша въ оборѣтъ. Коли Куличковѣ постаратъ свою худѣю тазъ выучити (въ Куличковѣ суть въ оторности знані школьникѣ), шо на „свѣстѣ“ утѣкѣ худѣи въ чужои школьки“ выучити?...

О т о з в а.

Низше подансанный Комитетъ, заваявшѣи для обновленя и внутреннего устроения нѣмѣмъ вымѣго нашего св. обрѣду старославянскихъ 300 лѣтъ числении церкви на окраинахъ Руса, въ повѣтѣ ландушевскѣ, явилно въ мѣстечку Каньчувѣ, зады недостатку средствъ и при мѣщенихъ несприлонныхъ намъ обставинахъ удаеся съ умаленными прѣшнѣмъ до звѣстного жертволюбия русокого народу, чтобы той же волици ласково, въ дѣбрѣ прокумѣлѣмъ церковно-народнымъ интересѣ, якимъ-небудъ а найтъ маленькимъ дяковѣ грошевымъ прѣйтъ намъ въ помѣчь, черкъ шо дасться намъ можидѣтъ осушествити прѣрваню съ поднесеньемъ прикосности и любви до нашего св. обрѣду и нашон народности молю мавуреками Русинами сполучену цѣль.

За жертву милостиво намъ уделену, котру на руки предѣдателя Комитету нѣмѣмъ низше поданой адресы присылати урѣшаво и котра въ часописанѣ съ подякою подѣлѣсь до вѣдѣмости вѣдомости, будемо молити Воловынѣмъ о долгоденствіи для щѣдрыхъ Дѣтелѣвъ, для котрыхъ, ако для нашихъ вѣрднѣйшихъ благодѣлѣвъ, и оставмо съ глубокиимъ поваянѣмъ.

Каньчувѣ въ груднѣ 1886 р.
Предѣдатель Комитету: Петръ Левѣдкій, парохъ въ Кречовичахъ.
Члены Комитету: Михаилъ Волошанскій, Иоанъ Тарнавскій, Онуфрій Яценъ, Іоанъ Фуглевичъ.
Послѣдня почта: Каньчуга.

До сего часу аволили на обновленье и урѣшенье нашон церкви жертвоуатъ: Вор. крильише: Кароль Волошанскій, 15 зр.; Левъ Гетеронскій, 2 зр.; Миронъ Подолянскій, 5 зр.; Мих. Сѣвгалевиць, 5 зр.; Всеов. видеректоръ Іосифъ Мѣльничій, 5 зр.; Веч. о. Іак. Луканецъ, парохъ Войска, 5 зр.; Доротѣ Федорячукъ, еромонахъ въ Красноушѣ, 1 зр.; Ник. Кобрѣнскій въ Цѣвнѣ 1 зр.; Іосифъ Лужничій, парохъ Жукова, зр.; Пет. Майковскій, парохъ Селѣва, 2 зр.; Ц. к. гимназія руска у Львовѣ 4 зр. 60 кр.; Іосифъ Кобыляньскій, парохъ въ Пѣдгорѣ, 50 кр.; Иоандрѣ Долянскій, духовникъ селѣваріи, 2 зр.; Юл. Яримовичъ, заѣдѣт. Олховиць, 1 зр.; Юл. Каратинскій, парохъ Суляковъ, 50 кр.; Іосифъ Погорельскій, остр. въ Збаравѣ, 1 зр.; Іос. Вѣдлчковскій, парохъ въ Чертыжѣ, 4 зр.; Чч. прихожане въ Загѣрѣ 50 кр.; Веч. отци деканата ярославского на руки Веч. о. Лѣт. Матѣйка 17 зр. 60 кр., (а тѣмно о. Лѣт. Матѣйка, деканъ, 3 зр., Хотянецкій, мѣстодѣканъ, 3 зр., Теод. Дорикъ 50 кр., В. Мосевичъ 50 кр., П. Годованскій 50 кр., М. Мрозовскій 50 кр., Ф. Подолянскій 1 зр., К. Добрянскій 60 кр., Д. Ухнятъ 50 кр., І. Рейваровичъ 50 кр., А. Прѣвѣдкій 1 зр., Л. Мауцкій 1 зр., и І. Кордавецъ 50 кр.). — За тѣи жертвы окладемо милостивымъ Дѣтелѣмъ прилудно подяку и просимо усердно щирыхъ Патрїотѣвъ о дальшу потрѣбу намъ помѣчь! *Комитетъ въ Камькут.*

Соймъ краевый.

2. Засѣданье Сойму въ дни 11. грудня 1886.

Секретарь Баджевиць отчитавъ писмо краевского оуду краевого въ опрѣвахъ вѣрнихъ, въ котромъ судѣ той повѣдомляе Соймъ, шо судѣ аволяційный заотановивъ дальше поступенье карне противъ посла Яна Коховского, обжалованого о злочинноту обявѣнства, а те въ наслідокъ опротивленя шоо. Коховского. Вѣдѣше отчитано списѣ слѣдующихъ петицій: Вѣдѣшхій Яхимовскій, емерит. директоръ школы шави у Львовѣ, о зміну зак. шѣлы. въ 1873 р. въ томѣ напрямѣ, чтобы емеритованѣ учитель побѣрала платню за горы; учитель въ Сокальщинѣ о перенесенье тамошнѣи школы въ V кл. платѣи до III. и о зреорганизаванье той школы въ болше класову; Радѣ школьнѣи въ Дублявахъ. Серѣкахъ, Малеховѣи и Рѣонѣ польск. о перенесенье учителя мѣсцевон школы народнои до вышней категории платѣи; оселѣ Павлова и Кривоіи пов. ярославскій о) вылученье ихъ въ громадѣи пов. Майданъ и утворенье самостоятии громады; громада Добра въ пов. ярославскій о) оуплѣтъ громады; Выдѣлѣтъ Радѣ пов. въ Камькидѣ Струдатковѣ; Выдѣлѣтъ Радѣ пов. въ Камькидѣ Струдатковѣ о) ухваленье приуصوصои асокуративѣи дѣнкѣвъ отъ огню и о приуصوصои асокуративѣи нѣе громадѣи и обшарѣвъ дѣбрѣнихъ селѣвнѣи

4. Соер. Кулаватичий, 5. Юанз Гомя, 6. Неотер Герошевич, 7. Ис. Дуркот, 8. Сим. Ловчик, 9. Вант. Квацинчик, 10. Ант. Кометанский, 11. Вао. Гомосовий, 12. Левз Малухий, 13. Алес. Зубрицкий, 14. Петро Годованский и 15. Вант. Рашетлович.

Пресвитер одержал со. 1) Исоев Лашинский на Миггову, дек. добромисловского, 2) Ант. Дагдалевичъ из Язого на шар. Поляны чѣ, дек. порохляничого.

Канон. институтію одержал со. 1) Исоев Шайдичий на шар. Гизла, д. высочанского; 2) Вант. Кордасевичъ на шар. Высоцько вышние; 3) Клим. Матиовский, из Авн. дзавбского, на Сулибичъ, д. куляховского.

Сотрудничало въ Потедачч одержавъ о. Юанз Рибачевский, завѣдатель Сулижова. Въ обѣз пресвитерский для рукополагана принаятъ кандачамъ: Володим. Чайковскій, Исоев Сабарай и Володим. Хомицкий.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславѣвской. Дѣятельными деканами именований со. Кезотия Коостецкій буковинскій, Ант. Вобиевичъ галицкій, Айталь Кобринскій городнянскій, Григ. Олевский гусятинскій, Исоев Гаванский залѣщичскій, Юанз Михалевичъ чортковскій, Никол. Проскурняцкій устедкскій, Юанз Партиций товизинскій, Мих. Коржильский снатиновскій, Емал. Брыляний снатиновскій, Корн. Мандычевскій надѣбринскій, Тософз Лашинский кудряничскій, Юанз Коблянскій коломийскій, Теодоръ Лтосевичъ косовскій и Кирилъ Пачовскій богородчанскій.

Вицедеканами именований: Юанз Шахъ буковинскій, Никол. Гомосовий галицкій, Иполитъ Колдовскій городнянскій, Володисл. Пауль богородчанскій, Юанз Барыльскій гусятинскій, Алес. Кибяничий залѣщичскій, Анд. Воляньскій І-шнѣя а Вао. Ськоало II гимъ чортковскій, Бронимъ Ловичий І-шнѣя а Анд. Стотавчикъ II гимъ устедкскій, Емал. Бородайкевичъ товизинскій, Юанз Лукашевичъ I гимъ а Емал. Дроговерцький II-гимъ слатиньскій, Пет. Гиль снатиновскій, Коост. Иклавичъ I гимъ а Дим. Луговой II-гимъ надѣбринскій, Мих. Гулла I гимъ а Мих. Барувевичъ II гимъ кудряничскій, Ферд. Кмицкавичъ коломийскій, Алес. Глиньскій I гимъ а Григ. Паофичий II-гимъ косовскій.

На конкурз розписанъ: 1) пар. Трѣбца, дек. коломийского, над. прив., рег. до 25 сѣчня 1887; 2) кап. Скопѣвка, дек. товизинского, над. прив., рег. до 31 сѣчня 1887.

Въ пропозицію на Прѣбѣжну дек. гусятинского, приватъ со. І. І. Корний, II. Анд. Ивевичъ, III. Мих. Мацѣвскій, Тософ. Болропій, Григ. Филибовъ, І. Кушакъ, Ионд. Лукасевичъ, Емал. Лвоиневичъ, Лукіянь Свѣчанскій, Никол. Огоновскій, Мих. Семеновъ, І. Голънатий, Неот. Соновичий, Ис. Балько, Алес. Темицкий и Тома Малешкевичъ.

Еп. Консисторія вставила: до президія намѣстничтва о згоду на институтію о. Юанз Зафѣвского на пароха въ Варыши, и до ц. к. намѣстничтва: 1) о даръ зъ ласки для вдѣв: п-ѣ Емилія Якевичевой, вдовы по пароху Олешена, и Клементия Левачко, вдовы по пароху Каменокъ великахъ; 2) о замоги для со. Анд. Завадского, сотр. въ Городку и Вао. Крыницкого, завѣд. въ Поофчи; 3) о плату для о. Ионд. Лукасевича, завѣд. въ Латачи, и о плату 300 зр. и поставлене помешкана для о. Луки Корвачко, сотр. въ Залучи и. Пр.; 4) о титулѣ отода для убѣв. богооолова І. Оуцко; 5) о згоду на ординацію ук. богооолова Гавр. Горещко; 6) о подвышене дотациі для о. І. Стеблецко, сотр. въ Борышкѣвцахъ.

Плату дефицинта удѣляло правительство Буковины о. Лудъ Чепелиякому, б. завѣдателю Качики, 250 зр. рѣчно.

Всѣденъ со. 1) Ионд. Лукасевичъ яко зав. въ Латачи, д. залѣщичского; 2) Яросл. Билиньскій яко сотрудникъ въ Перемиловѣ, д. гусятинского; 3) Аль-р. Ник. Сѣменовичъ яко зав. Качики, д. буковинского.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Михаилъ Рошковичъ, парохъ въ Лолянѣ, дек. перемиловского, упокоився въ 56 роцѣ житя а 30 роцѣ оваченьства. Вѣчна ему память!

† О. Антоній Гриневичъ, парохъ въ Будыловѣ, дек. бережанского, упокоився въ 69 роцѣ житя а 36 роцѣ оваченьства. Вѣчна ему память!

† О. Юліанъ Яновичъ, парохъ въ Лудѣ, дек. журавеньского, упокоився въ 60 роцѣ житя а 33 роцѣ оваченьства. Вѣчна ему память!

† Евгения зъ Восподѣвъ Яновичева, жена о. Володимира Яновича, сотрудника въ Лолянѣ, упокоилася для 11 л. грудня въ 25 роцѣ житя по догвѣ и тяжкой недузѣ. Вѣчна їй память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(О.) Рускій театр. Бенефиное представлене п-ѣ Биберовичевой зграмадило минушон суботы до театру богато публики и то майже выключно руской. Бенефициантку повитано грѣбними олесками и вручено їй лавровый вѣнечъ и колька гарныхъ ктиць зъ живыхъ цвѣтовъ. За для недостачи мѣсяца въ томъ числѣ констатуемо лишь то, що представлена по разъ першій комачна о перета М. Кроиняничкого „Пошлясь въ дури“ подобалася дуже публицѣ и що отограна була дуже поправно. — Нынѣ отогранѣ будутъ на дохѣдъ убогихъ учениковъ академичнои гимназїи двѣ одноактовѣ комедїи: „Ляхій день“ Григорїе-

вича и „Панъ Бенетъ“ Фредры, а завѣдѣнъ представлене двоактова народна оперета „Школаръ на мандрѣвцѣ“ съ муз. Вербацкаго.

— „Kwartalnik Historyczny“. Подъ такимъ заголовкомъ буде отъ 1 сѣчня 1887 р. выходить у Львовѣ подъ редакцію проф. Коав. Лешкои кварталне письмо объему 5 аркушовъ яко органъ „Товариства историчного“. Въ „Kwartalnik“ оебъ будутъ входить: рѣзидиі историчай, матеріалы до исторїи польской и руской, рѣзидиі литературныхъ творѣвъ польскихъ и рускихъ, згалак про таикъ-жѣ рѣзидиі въ другихъ языкахъ, библиографїя найважѣйшихъ дѣлъ заграничныхъ и оправозданя зъ засѣданъ Товариства. Предплата рѣчна выноситъ для не-членовъ 5 зр. Редакція мѣстится у д-ра Людвика Финкля у Львовѣ при ул. Собѣского, ч. 32.

Переписка Редакции и Администрации.

Ва. П. Г. въ Кудряничяхъ. Заплачено до кѣнца року; на р. 1887. переписано; дякуемо! — Веч. А. К. въ Атоскѣвѣ. Грошѣ дѣстали; кобы все були такъ точей, то бы была благодать! — Веч. М. П. въ Букуи I зр. записано на 1887 р. — Веч. И. К. въ Бѣлшанцѣ. Добре; заплачено до кѣнца р. — Ва. А. Н. въ П. I зр.

Съ симъ числомъ розсылаемъ Ви. Предплатникамъ „Библиотекѣ найзн. повѣстей“ 8 и 9 аркушъ повѣсти „Власными силами“.

Подяка.

Дѣткена тяженькимъ сумомъ и горемъ по утратѣ мого найдорожшого, наилучшого Мужа, блаженнои памяти Романа Децикевича, була я бодай въ части потѣшена на видѣ того сочувства и спѣвучасти, якѣ въ способѣ, перевыспраючїи мои ожиданя, заявлено въ отданю послѣднои прислуги мому не-отжалованому Мужеві.

Зъ той причини почуваяся до совѣстного обовязку — зложити найщирѣйшу, найсердечнѣйшу подяку Всечестивѣйшому Духовенству всѣхъ трехъ обрядѣвъ и Законамъ, Высокому Намѣстництву, именно же давнымъ и теперѣшнымъ честнымъ Товаришамъ Покѣйного, Касъ щадичѣй, Товариству кредитовому земскому, а на послѣдокъ всѣмъ добрымъ знакомымъ и поважанѣй Публичности.

Несдора Децикевичева.

Подяка.

Тяжкій ударъ, наносимый неумолжно рукою смерти, постигъ и насъ; дорогенькій нашъ Вуйцо, о. Василій Курмыковскій, парохъ Боленовичъ, дек. моотиского, ювалатъ, по довшихъ мукахъ навъ ен жертвою въ 51 роцѣ оваченьства а въ 77 жатя. Съ горестю переконалися мы, що его любиле насъ сердце перестало для насъ бити, быъ умеръ для 17 (29) падоляота заосмотреный ов. Тайнами. Потѣхою въ горести и смутку було для насъ то некренне сочувство члененого оваченьства, збравшого-оя въ день похоронѣвъ (20-го) для отданя Ему послѣднои услуги. Дякуемо про-то Вамъ, Вар. и Веч. со., а именно: о. Снѣкевичеві, деканові, другу Покѣйника, о. Созаньскому, Нероновичеві, Хомицкому, Солтыкевичеві, Подольскому, Ласковскому, Черкавокому, Станчакови, Мацюракови, Кцюкови, Ямнявокому, Бодару, Мещиньскому, Снѣкевичеві, Виняцкому и др. а немеше и Веч. со. лат. образу: Романьскому за горѣча олово надъ гробомъ, Грохольскому, Жабъ и Фромові. — Особливо дякуемъ о. Сенетъ за прочувствоване олово выгодошене въ церкви, о. Павловскому, мѣсечному сотруднякови, и п. Кляцѣ, учителю, котрый отъ первого дня слабости помагала намъ щиросердечно радю и дѣломъ. Дякуемо и честнѣй молодежи за прекрасной овѣвъ, не менше и Вамъ, дорогій парохіане, за членены удѣл въ сумнѣй хлѣвѣ. Веъмъ Вамъ щиро руске олово Богъ! — Отъ опечаленои Родины.

Ц. к. уприв. галиц. анційный **БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ** (50—?) упуе и продае 1679 всякїй вартостнїй паперы и монеты по курсѣ дневномъ. Порученя зъ провинциі выконуе отворотною почтою бѣзъ провизїи. Аптека РУКЕРА во Львовѣ поручае 1563 250—? препараты зъ гумы и вырѣбы кавчуковїи для потребъ хирургичныхъ и нышихъ подобныхъ.

Згѣна помешкани.

Д-ръ Яковъ Маль зѣвара для недугъ горла и грудной мешкамъ теперъ ул. Игальдоньска ч. 24.

Закладаюся

за всяку цѣну, шо жадѣтъ зъ монетъ конкурентѣвъ на въ салѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчакъ и хлопчатъ зъ матерїи красныхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ и Португалъ мѣдъ богатый складъ тамажъ 1856 Веч. Духовенству. 51—?

Замовленя зъ мѣсяца и въ провинциі выконуются точно и ретельно. На жадѣнне вышлѣмъ зображѣнїя лѣвѣмъ и правѣмъ

Давидъ Шварцвальдъ,

маленькѣ мужской одѣжѣ гуртомъ и по рѣбѣмъ. Агадѣтъ, ул. Галицка ч. 8. Заложены 1848.

Лѣва прѣва, съ маркою „Котва“ | Страдаючїи на гостехъ и ревматизмѣ поручаеся оимъ правдымъ **Pain-Expeller** съ „котвою“ яко дуже усьпѣшне средство домовѣ. | Въ запасѣ маюмъ зъ войтъ антидотъ |

Юсифъ Потоцкій

Львовѣ Ул. Снѣтусака ч. 2. поручае свою робѣтню обуви мужской, дамской и дѣтначои якъ такожъ добре выконаву роботу. Замѣщевы зволятъ прислати лишь переносеный чѣботъ або черевикъ. Замовленя выконую въ найкоротѣйшѣ часѣ и по умѣреннѣй цѣнѣ. (7—10)

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зѣлѣницъ державныхъ.

Table with columns: Прѣздъ до Львова, Отъездъ зъ Львова. Rows list travel times and routes for various destinations like Хирова, Стрыма, Станиславовъ, etc.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФІНА
въ КАЛУШИ, почта и стація жѣлѣзницѣ танже. Получивши на власнѣсть по старѣй шпрѣ „Ивана и сына Серафїна“ „Лярню дзвонѣв“ въ Калуши, отначеноу сѣбѣйшѣй медальнѣ заслуги, листомъ похваляющимъ и признаниемъ на выстѣпѣ тов. имъ Качковского въ Коломи (якъ о томъ своего часу газеты доносили, — маю и теперъ на складѣ готовѣ дзвонѣ, выконую скоро замовленя и приймаю старѣй або усоудѣней дзвонѣ до переливаня за дуже умирновану цѣну. Дякуючи войтъ Ви. приходившимъ и фундаторамъ за все дотеперѣшнїе замовленя въ давнѣйшѣй сѣбѣйшѣй а теперѣ мойей власной лярни дзвонѣвъ прошу о ласкаей замовленя такъ на поодинокой ноивъ дзвонѣ якъ и на цѣлѣ групѣ. За требнѣдѣть матерїалу и гармоничнѣй звукъ монетъ дзвонѣвъ руку и для того осмѣляюся приоручати ихъ Ви. П. Т. публици. 1872 23—24 Съ глубокимъ поважаниемъ Антоній Серафимъ.

Галичку незаналу нафту
въ рафинерїи книгнѣ Любомирской въ Схѣдницѣ, поручае **КАРОЛЬ КЛИМОВИЧЪ** Одна литра салъновѣи ч. 0 по 22 зр. Одна литра бѣлои ч. 1 по 20 „ Одна литра жовтои ч. 2 по 18 „ въ складѣхъ: Пляць Бернардинскій ч. 11 Улиця Галицка ч. 46. Замовленя на 10-ти литровѣй блѣшакѣ приймае подписаный въ своихъ складѣхъ, якъ такожъ въ торговляхъ имъ Крѣтководского, Важного, Солецкого, Мечковского и Товариства консумцїиного. 1795 3—5 **Кароль Климовичъ.**

Тягнене отбудеся вже дня 28-го грудня 1886 р.

Львоване совершитъ публично комисїю, въ складѣ котрой войде 5 членѣвъ центральнои комисїету льотерїиного въ присутнооти двохъ ц. к. комисарѣвъ правительственыхъ, ц. к. котра, средствитѣль Радѣ повѣтвой перемиловской и мѣста Перемишля.

Льосы великой льотерїи фантовѣи

устрожуванѣи въ дохѣдъ маючого воздвигнутися „Дѣвочого Воспиталища“ въ Перемишлѣ.

Льотерїя тая складаеся зъ 12.110 бѣльшихъ выграныхъ въ вартости 1.000 зр., 500 зр., 400 зр., 300 зр., 200 зр., 100 зр. и т. д., межѣ котрыми оуть: жертвы Его Святости Памъ Льва XIII, Ихъ Цѣсароныхъ Величествъ и прочихъ пануючихъ Европейскихъ, Всеимпѣратѣвскихъ Членѣвъ нашего цѣсарского Дому, Кардиналовъ, епископовъ, Мянїстрѣвъ австро-угорской монархїи и прочихъ достоиняковъ духовныхъ и свѣтскихъ, такожъ обыватѣлѣвъ всѣхъ краѣвъ коронныхъ австрїи-скихъ и угорскихъ, якъ такожъ зъ золота и орѣбла черевъ комисѣту льотерїиный за 13.000 зр. а. а закупленїи предмети, въ загалѣй вартости около 60.000 зр. а. а.

Цѣна льосу 1 зр.

Предмети до выльвованя призначей будутъ выставленїи съ днѣмъ 8-го грудня 1886 на выстѣпѣ публичнѣй, устроеной нарочно въ той цѣли въ сали забудованя каштульного въ Перемишлѣ.

Льосѣвъ можна дѣстати у Львовѣ у Ви. Михаила Дымета въ рынку, въ Народнѣй Торговлѣ, въ колькахъ колектурахъ льотерїиныхъ и у трафиантовъ; въ Краковѣ у гр.-к. аптеки при церкви св. Норберта, въ Перемишлѣ въ головнѣй траффѣ и Францъ Снѣжанского, въ цѣларїи Выдѣлу льотерїиного, въ Станиславѣвъ и Тернополѣ въ Народныхъ Торговляхъ, въ Коломи въ рынку у п. Михаила Яворского, въ Ярославѣ у п. Баера. 1799 3—?

Тягнене в же на Рождество **Kincsem** 1 зр. 1 ЛЬСОБѢВЪ ЛИШЬ 10 зр. Головна выграна гѣтѣвкой **50.000 зр.** 10.000 зр., 5.000 зр. отъ. 20% || 4788 выграныхъ грѣшми. Кинссем-Льосы можна набувати черезъ Бюро льотерїиное угорского Лоскеу-клубу: Будапештъ, Waitzberg. 6. 1776 18—8